

Prou important perquè

¿Cal considerar correcte, en català, l'ús del terme comparatiu com en frases com és ara «No era tan important com perquè hi dediquéssim la nostra atenció» o bé «Tenen prou diners com per a comprar-ho tot»? Nosaltres més aviat ens decantàrem a dir que no, però creiem raonable i prudent de no arriscar-nos a fer cap afirmació categòrica, atès que algun cop hem sorprès construccions com aquestes en textos d'escriptors molt solvents i experts coneixedors de l'idioma. Sí, però, que ens podem permetre d'indicar que no hem recorregut mai a aquest tipus de construccions, que representen, per a nosaltres, una relativa novetat. Hem resolt sempre frases com les precedents, en el primer cas —que és una oració negativa— substituint els termes correlatius tan... com per prou, i en el segon —una oració afirmativa— en què apareix ja el terme prou, suprimint-hi simplement, com a element innecessari, el comparatiu com: No era prou important perquè hi dediquéssim la nostra atenció i Tenen prou diners per a comprar-ho tot.

Que l'ús d'aquestes construccions representa, com hem dit, una relativa novetat, ens sembla innegable, i potser això ja fóra prou per a considerar-les amb suspicàcia. Afinant una mica més, si en les oracions afirmatives, construïdes ja amb l'indefinit o quantitatiu prou, el comparatiu com hi apareix com un element innecessari i suprimible, tot sembla aconsellar que se'n prescindixi realment. Farcir una oració com Era prou intel·ligent per a comprendre-ho amb un com superflu no és sinó desfigurar, obeint al caprici d'una moda, una construcció genuïna i perfecta. Efectivament, en un recent article d'un il·lustre historiador, hem llegit el paràgraf següent: ...representen (els ibers) mig mil·lenni de la història del país, temps suficient: mil·lenni de la història del país, temps suficient, amb prou pes, perquè valgui la pena de no oblidar-ho... I la mateixa idea, essent la que motiva o centra l'article, ha estat expressada a la capçalera de la pàgina, abans del títol, en termes semblants però amb la introducció d'aquest com superflu i innecessari: ...cinc-cents anys de la nostra història són prou importants «com» perquè no els oblidem... Creiem que és lícit —encara que no ens consta— d'atribuir aquesta redacció a una mà diferent de l'autor de l'article. Representaria, així, un exemple molt clar del que hem indicat: amb el terme com es farceix innecessàriament una oració perfectament formulada, en la qual s'insereix ben bé com un element estrany i superflu.